

Οι κόκκινες κάρτες της ζωής

Ήθελα να ξεφύγω
από τις κόκκινες κάρτες της ζωής
Σε μια οθόνη μακρινή
συνάντησα τον άγγελό μου
Καθίσαμε...

Πάει καιρός
Στην άμμο χόρευαν κοχύλια
και η διαδοχή των εποχών
άγγιζε τις φωνές μας
Ο άνεμος σφύριζε
στα ξανθά μαλλιά της νιότης
κι αυτή λουζόταν στο ποτάμι

Οι σκέψεις μέσα μας
Πού είναι ο πλούτος
Ό,τι αγγίζω να γίνεται χρυσάφι;
Ευχή και κατάρα του Μίδα
ο καπνός πνίγει
την καθαρότητα των δέντρων
Του κόσμου η απληστία
μια αταξία θλιβερή
τα σκουπίδια στον ήλιο μαχαιριά
Τα λουλούδια στην αφωνία τους κραυγάζουν

Τον πήρα από το χέρι
Πού να βρω έναν φάρο
ένα κουπί
ένα νησί
μια οικογένεια
να μοιραζόμαστε
τη θάλασσα, τα δειλινά της

Βρήκα τον φοίνικα στις στάχτες του